

Iedes skal det navnlig ogsaa paafes, at Under-
skriften er ægte, at Indholdet ikke er for-
falsket, at Udstederen er mægtig og myndig
til at raade over sit Gods o. s. v. Det
bliver da Registrerens Opgave at for-
visse sig derom og i Stedet for i Stikelse af
privat Overdragelseshæv formen derfor
Adkomsten naturlig som en af Register-
føreren under hans embedsmæssige Ansvar
udfærdiget offentlig Bevidnelse af, at en
vis Ret er registreret i vedkommende Ejen-
dom. Saa er Retten erhvervet, selv om
Registrereren maatte have fejlet i Udfø-
relsen af den ham paahvilende Forpligtelse.
Selv om Overdragelseshævet er falsk, er
lige fuldt Retten til Ejendommen tabt for
den Ejer, hvis Navn er efterkrevet, og er-
hvervet for den, der i god Tro har ladet
den registrere. Ligesaa selv om Overdrageren
er umyndig. Det Spørgsmaal har da nat-
urlig maattet frembyde sig for Kommissi-
onen, om man skulde gaa med til denne
strænge Gennemførelse af Offentligheds-
Grundsaetningen ved Indførelse af det civil-
retlige Skibsregister. Kommissionen har dog
efter moden Overvejelse ment ikke at burde
gøre det, men indskrænket sig til paa dette
Punkt at holde Skibsregistret i væsentlig
Overensstemmelse med den bestaaende Ord-
ning af de faste Ejendoms-Registre.

Gennemførelsen af den ompurgte Ord-
ning vilde nemlig ubetinget blive haade
bepaavelig og bekostelig for Borgerne. Vægt-
heden af Overdragelseshævet maatte da i
alle Tilfaelde være godtgjort derved, at Ud-
stederen selv med Identitetsvidner fremstillede
sig enten for Bureauet eller for Notarius
publicus, som saa bevidnede Underskriftens
Ægthed.

Saadant kan kræves en enkelt Gang
ved Afgivelse af offentlige forpligtende Er-
klæringer, jfr. Lovforslagets § 14 1°, Firma-
lov 1. Marts 1889 § 2 m. fl.; men her
skulde det kræves i den almindelige Omset-
ning mellem Mand og Mand ved enhver
Overdragelse og Behøftelse af Skib og Skibs-
part. Ved at opstille den Slags vidtgaende
Fordringer, stridende mod vor hele tilvante
borgerlige Handlemaade, vilde man let kunne
bevirke, at den reformerede Registrerings-
Ordning fik Stemningen imod sig, og at det
Gode, som derved skulde vindes, snarere
blev følt som en Byrde for den vedkom-
mende Del af Befolkningen. Paalæget
deraf vilde derhos være saa meget mindre
forsvarligt, som den praktiske Erfaring fra
de faste Ejendoms-Registre ingenlunde har
godtgjort Nødvendigheden af slige drakoniske
Paabud. Dertil kommer, at den medfødt
danske Humor næppe vilde undlade at finde

jævnligt Stof til Morstak i den Rends-
gering, at ældre Mænd Gang efter Gang
maatte aflevere deres Fødselsattest til Bevis
paa, at de ikke vare umyndige; og endelig
er det overhovedet en Indvending mod den
anthydede Ordning, at den i en over-
dreven Grad gør Borgerne umyndige under
Registrerings-Myndighedernes Bærgemaal.
Naar Borgerne slet ikke skulle have Følelse
af selv at have noget at paase og staa til
Ansvar for ved en sliq Lejlighed, idet de
f. Eks. ikke en Gang selv skulle forvisse sig
om, at den Mand, de handle med, er
en myndig Mand, hvorledes skulle de saa
overhovedet lære at optræde som selv-
stændige Mænd i Forretningsforhold; thi
det synes dog med Billighed at kunne
kræves af en Forretningsmand, at han ikke
glemmer at forvisse sig om, at den Person,
til hvem han afhænder en saa værdifuld
Formuegenstand, som Skib eller Skibspart
kan være, ikke er en umyndig Person.

Al alle disse Grunde maa man natur-
lig give Afkald paa Opnaaelse af den absolute
Sikkerhed for den registrerede Adkomsts
absolute Gyldighed og nøjes med den, som
i andre tilsvarende Forhold er befundet at
være erfaringsmæssig tilstrækkelig.

Fremlægges et Overdragelseshæv i sæd-
vanlig Form med Bitterlighedsvidner og
Udstederens Underskrift, vil Bureauet i Al-
mindelighed have at gaa ud fra, at Under-
skriften er ægte og Udstederen myndig. Der-
imod stiller Forholdet sig selvfølgelig ander-
ledes, hvor dets Udseende i en eller anden
Retning frembyder noget usædvanligt eller
abnormt, f. Eks. derved, at Bitterlighedsvidner
mangle. Her vil der være Anledning for
Kontoret til forinden Indsendelsen at søge
Underretning om Forholdet, og i Alminde-
lighed maa denne stedlige Myndigheds Kjend-
skab til Personer og Forhold forudsættes
at kunne hjælpe til Forebyggelse af Bedra-
gerier og Fejl ved Adkomsten.

I det heromhandlede Tilfaelde, hvor
Spørgsmaalet er om et Skibs Registrering,
er der saa meget mindre Anledning til at
søge en særlig Betryggelse for Adkomstens
Ægthed, som alle Medejernes eller Kederiets
samlede Bestyrelses Underskrifter skulle findes
paa Anmeldelsen og derhos enten være
vedkendte paa Registreringskontoret eller
notarialiter bekræftede paa den Anmeldelsen
ledsagende Erklæring om, at Ejeren eller
Ejerne eller Aktieselskabets Bestyrelse fyldest-
gøre Betingelserne for at kunne eje dansk
Skib. Det herfra forfællelige Tilfaelde, i hvilket
en senere Overdragelse af registreret Skib
eller Skibspart foregaar, ville vi nedenfor
komme tilbage til.